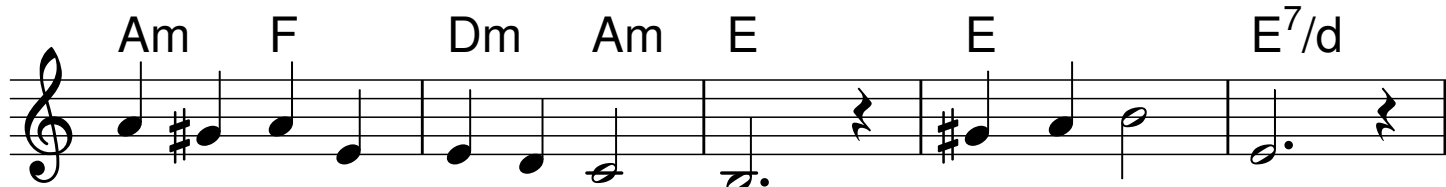

Az én időm, mint a szép nyár

Szőnyi Benjámín, 1762

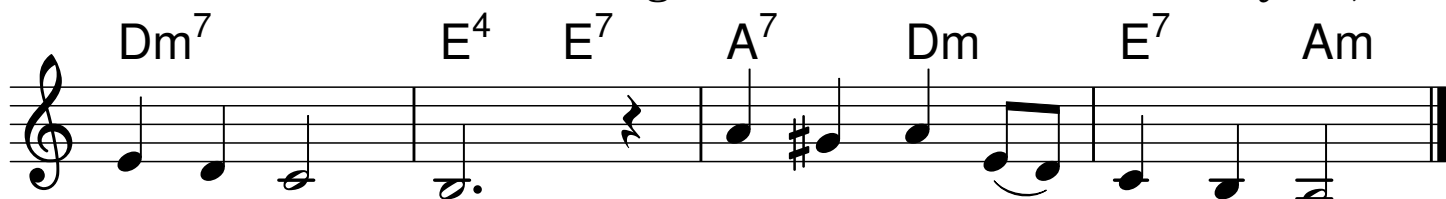
Holéczy Sámuel; Psalmodia, 1818

1. Az én i-dőm, mint a szép nyár, Menten el - jár,

Nem mesz- sze tő - lem a vég. Ám a lé-lek el nem e - nyész,

Sőt bé - re lész Jó, vagy jaj: po - kol, vagy ég.

2. Nem szükség hát veszteg ülnöm, Kell készülnöm: Égjen jól a szövétnek,
Mert majd amaz öt szüzekkel, Mint ezekkel, Vélem is számot vetnek.

3. Ó, Uram, hová kell lennem, Ha kell mennem Veled, bírámval szemben!
Már ezt is alig állhatom, Ha forgatom Ezt előre eszemben.

4. A kürtzengés máris hallik, Már hajnallik, Útban már az angyalok. Életem
csak egy tenyérnyi, S számon kéri Jézusom, ha meghalok.

5. Taníts meg, Uram, hogy holtom S rövid voltom Soha el ne felejtsem, És a
jövendő életet, Ítéletet Szívemből ki ne ejtsem.

6. Lelkem, mondj le hát e testről, Jóra restről; Egy úton ezzel futnál? Kérlek,
vedd ezt jól szívedre: E vér vedre Majd eltörik egy kútnál.

7. Segíts ezt megfeszítenem, Ó, Istenem! Magam nem bírok véle, Mert ha ma
megöldöklöttem, Ura lettem: Holnap felkél új mérge.

8. Uram, ha arra kell mennem, Hogy kell lennem Tanúnak a hit mellett:
Láttass nyílt eget lelkemmel, Így testemmel Ám ne légyen kímélet.

9. Mindebből észre vehetem: Harc életem, Sok ellenségim vernek, Lelkem sok
ütközet vérzi, Ki nem érzi Vágtát ennyi fegyvernek?

10. Időm kevés, de sok a baj, Három a jaj, Ki ne kívánná végét? Boldog, aki
pályát futott, Célra jutott S megtartotta hűségét.

11. Kezem én is feléd nyújtom, Szabadítóm, Jézusom, hozzád tartok! Bízzál,
lelkem, nem süllyedsz itt, Kormány a hit, Várnak már a révpartok.